

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/301/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4214222968
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Madarászová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4214222968.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Madarászovej a členiek senátu JUDr. Sidónie Sládečkovej a JUDr. Lenky Halmešovej v právnej veci žalobcu: AB 2 B.V., so sídlom Strawinskylaan 933, Amsterdam, Holandské kráľovstvo, registračné číslo: 572 79 667, v konaní zastúpeného Advokátskou kanceláriou GOLIAŠOVÁ GABRIELA, s.r.o., so sídlom 1.mája 173/11, Trenčín, korešp. adresa: Teplická 7434/147, Piešťany, proti žalovanému: F. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XX, R., o zaplatenie sumy 2.100,95 eura s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Komárno č. k. 8C/394/2015-119 zo dňa 8.októbra 2018, takto

r o z h o d o l :

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku, ako aj vo výroku o trovách konania p o t v r d z u j e.

Žalovanému nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom (v poradí druhým) zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 1.128,68 eura, vyčíslený ročný úrok z omeškania vo výške 25,49 eura, úrok z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 1.128,68 eura od 11.12.2014 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Vo zvyšku súd žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiadnej zo strán nepriznal nárok na ich náhradu. Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. čl. 6 ods. 1, čl. 8, § 149, § 150 ods. 1,2, § 151 ods. 1,2, § 186 ods. 2, § 215 ods. 1,2, § 262 ods. 1 CSP, § 497, § 499 Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1,2, § 53 ods. 1,5, § 54 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2, § 2 písm. a),b),d), § 9 ods.1,2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, ako aj zisteným skutkovým stavom na základe čoho dospel k záveru, že žaloba žalobcu je čiastočne, čo do sumy 1.128,68 eura s príslušenstvom dôvodne podaná.

2. V dôvodoch rozhodnutia súd prvej inštancie poukázal na obsah podanej žaloby zo dňa 18.12.2014, ktorou sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu sumu 2.100,95 eura s prísl. a náhrady trov konania. Poukázal na tvrdenia žalobcu, ktorý uviedol, že jeho právny predchodca (Home Credit Slovakia a.s.) uzatvoril so žalovaným dňa 24.09.2012 úverovú zmluvu č. 4209113290, na základe ktorej mu bol poskytnutý bezúčelový úver vo výške 2.000,- eur s tým, že žalovaná suma pozostáva z dlžnej istiny vo výške 96,59 eura, z úroku vo výške 178,03 eura, zo zosplatnenej istiny 1.694,52 eura, z poplatku za možnosť odloženia splátok vo výške 11,94 eura, z poplatku za poistenie Bill protection 23,87 eura a z upomienky II. vo výške 96,- eur. Zároveň si uplatnil úrok z omeškania vo výške 25,49 eura a úrok z omeškania vo výške 8,05% ročne zo sumy 2.100,95 eura ako i náhradu trov konania.

3. Súd prvej inštancie v dôvodoch rozhodnutia ďalej uviedol, že žalobca je obchodnou spoločnosťou registrovanou v príslušnom registri Holandska a pohľadávku voči žalovanému, ktorá je predmetom konania nadobudol na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 30.09.2014. Konštatoval, že žalobca svoj nárok odvodzuje z úverovej zmluvy č. 4209113290, ktorá zmluva bola vyhotovená na vopred pripravenom formulári. Obsah zmluvy tak žalovaný nemal možnosť ovplyvniť, mal na výber podpísať zmluvu v nezmenenej forme alebo nepristúpiť k nej. Považoval za nesporné, že právnych predchodca žalobcu titulom úverového rámca poskytol žalovanému úver v sume 2.000,- eur, z ktorej žalovaný zaplatil sumu 871,32 eura. Poukázal na to, že v zmluve bola nesprávne uvedená celková čiastka splatná spotrebiteľom 3.777,48 eura, hoci správne malo byť uvedené 4.063,92 eura (84 splátok po 48,38 eura). Rovnako bola nesprávne uvedená aj výška RPMN od 22,10% do 22,90 %, ktorej vyčíslenie súd považoval za nejasné a neurčité. Z uvedeného dôvodu súd prvej inštancie dospel k záveru, že zmluva o úvere nebola uzavretá v súlade so zákonom č. 129/2010 Z.z., a preto poskytnutý spotrebiteľský úver považoval za bezúročný a bez poplatkov. V zmysle vyššie uvedeného zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 1.128,68 eura ako rozdiel medzi poskytnutým úverom 2.000,- eur a úhradou zo strany žalovaného 871,32 eura. Zároveň poukázal na to, že úrok z omeškania bol vypočítaný z nesprávnej istiny, ako aj z rôznych neoprávnene požadovaných poplatkov. Žalobcovi preto priznal len ročný úrok z omeškania (25,49 eura) a úrok z omeškania vo výške 8,05% ročne zo sumy 1.128,68 eura od 11.12.2014 do zaplatenia. Na základe uvedených skutočností súd prvej inštancie žalobu vo zvyšnej časti ako nedôvodnú a nezrozumiteľnú zamietol. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žiadna zo strán nemá právo na ich náhradu, pričom zohľadnil iba čiastočný úspech strán v konaní (žalobca mal úspech v rozsahu 54,27% a žalovaný v rozsahu v 45,72%).

4. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý navrhol rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku ako aj vo výroku o trovách konania zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie alternatívne navrhol rozhodnutie súdu prvej inštancie zmeniť a priznať žalobcovi náhradu trov prvoinštančného i odvolacieho konania. Namietal záver súdu prvej inštancie v tom, že úverová zmluva neobsahuje správny údaj o celkovej čiastke splatnej spotrebiteľom a o výške RPMN. V súvislosti s výškou celkových nákladov spotrebiteľa citoval ust. § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, v zmysle ktorého do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver. Zároveň uviedol, že v samotnej úverovej zmluve je poistenie uvedené ako „POISTENIE VÝDAVKOV (doplnkové služby).“ Zdôraznil, že pokiaľ by klient o poistenie záujem nemal, v príslušnej kolónke by bolo uvedené „bez poistenia“. Poukázal na to, že s uvedeným súvisí nevyhnutnosť pri prepočte celkovej čiastky splatnej spotrebiteľom odpočítať od sumy 4.063,92 eura (84x48,38) úhradu za poistné 286,44 eura (84x3,41) a výsledkom je suma uvedená v úverovej zmluve č. 4209113290 ako celková čiastka splatná spotrebiteľom 3.777,48 eura. Zastal názor, že uvedený postup bol v súlade so zákonným znením, preto považuje za nedôvodné sankcionovať postup v zmysle zákona bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou. K hodnote RPMN, uviedol, že tá je v úverovej zmluve uvedená správne. Zastal názor, že rozmedzie uvedené v zmluve o úvere je zanedbateľné. V tejto súvislosti tiež poukázal na to, že žalovanému ako klientovi bola zaslaná aj presná hodnota RPMN v závislosti odo dňa, kedy došlo k reálnemu načerpaniu finančných prostriedkov, s čím samotný žalovaný ako klient súhlasil. Použitý výpočet RPMN považoval za správny a vyplývajúci z príslušného vzorca uvedeného v prílohe zákona č. 129/2010 Z.z. Poukázal na to, že v odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie len deklaratívne konštatuje, že hodnota RPMN je v úverovej zmluve uvedená nesprávne, nejasne a neurčito, absolútne však neuviedol výpočet, na základe čoho k danému záveru dospel. Podporne poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43Co/24/2017 a rozsudok Okresného súdu Senica sp. zn. 9Csp/188/2017.

5. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

6. Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie vo veci rozhodol rozsudkom 8C/394/2015-65 (v poradí prvým) zo dňa 20.06.2016 tak, že žalobu zamietol. V dôsledku odvolania podaného žalobcom Krajský súd v Nitre ako súd odvolací uznesením 7Co/682/2016-93 zo dňa 29.12.2017 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil na ďalšie konanie .

7. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) ako aj skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), prejednal vec bez nariadenia pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku (§ 385 ods. 1, § 378 ods. 1, § 219 ods. 3

CSP) a po prejednaní veci dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch je vecne správny, preto tento rozsudok podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

8. Odvolací súd sa stotožňuje s napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch, pretože súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav, z neho vyvodil aj správny právny záver a svoje rozhodnutie aj riadne odôvodnil. Na zdôraznenie jeho správnosti dodáva, že v ustanovení § 9 ods. 2 zákona 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch sú upravené náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Zákon tiež v ustanovení § 11 ods. 1 stanovuje, pri absencii ktorých náležitostí zmluvy sa úver pokladá za bezúročný a bez poplatkov. Súd prvej inštancie správne konštatoval nesprávne uvedenú celkovú čiastku splatnú spotrebiteľom a nejasne a neurčito uvedenú ročnú percentuálnu mieru nákladov v neprospech spotrebiteľa, a preto aj z týchto dôvodov posúdil úver ako bezúročný a bez poplatkov. Odvolací súd sa s týmto záverom súdu prvej inštancie stotožnil a rovnako dospel k záveru, že v danom spore treba úver považovať za bezúročný a bez poplatkov, pretože v zmluve je skutočne nesprávne uvedený údaj o celkovej sume 3.777,48 eura, ktorú mal spotrebiteľ na základe úverovej zmluvy zaplatiť. Zo zmluvy je však zrejmé, že po vynásobení počtu mesačných splátok (84) a výšky jednotlivých mesačných splátok (48,38 eura), celková výška úveru, ktorú mal spotrebiteľ uhradiť, predstavuje sumu 4.063,92 eura. V tejto súvislosti žalobca v odvolaní poukázal na znenie ust. § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z. v zmysle ktorého do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok. Žalobca uviedol, že citované ust. sa nevzťahuje na daný prípad, a preto pri prepočte celkovej čiastky splatnej spotrebiteľom je nevyhnutné odpočítať od sumy 4063,92 eura (84x48,38) úhradu za poisťné 286,44 eura (84x3,41) a výsledkom je suma uvedená v úverovej zmluve č. 4209113290 ako celková čiastka splatná spotrebiteľom 3.777,48 eura. K uvedenej námietke žalobcu odvolací súd uvádza, že práve žalobca bol ten, ktorého zaťažovalo dôkazné bremeno, aby preukázal, že žalovaný nebol nútený poisťnú zmluvu uzavrieť, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúknutých podmienok. Odvolací súd dospel po prejednaní veci k záveru, že žalobca v tomto smere dôkazné bremeno neunesol, keď uvedené skutočnosti v konaní nepreukázal. Preto nie je možné pri vyčíslení celkovej čiastky splatnej spotrebiteľom postupovať tak, ako uviedol žalobca v odvolaní. Odvolací súd zohľadnil, že posudzovaná zmluva o úvere je typická formulárová vopred pripravená zmluva, pričom v konaní nebolo preukázané, že žalovaný mal možnosť vopred pripravené podmienky a dojednania uvedené v zmluve ovplyvniť. Na tomto závere nič nemení ani v údajoch o poistení výdavkov uvedené slovo v zátvorke „dobrovoľné“. Zmluva totiž neobsahuje možnosť voľby pre spotrebiteľa uzatvoriť zmluvu o úvere bez poistenia. K výške RPMN odvolací súd uvádza, že výška RPMN musí byť v zmluve o spotrebiteľskom úvere vyjadrená jediným údajom, a nie rozpätím, resp. intervalom. Výkladu právnych noriem slúžiacich na ochranu spotrebiteľa zodpovedá potreba ich principiálneho výkladu, pričom presne takýmto výkladom je trvanie na požiadavke presne definovaného - jediného - číselného údaju o RPMN, čo presne zodpovedá i textu zákona. Žalobca v zmluve o úvere však uviedol vymedzenie RPMN od 22,1% do 22,9%, t.j. neuviedol presne definovaný číselný údaj o RPMN. Vzhľadom k uvedenému odvolací súd dospel k záveru, že predmetná zmluva o úvere neobsahuje platný údaj o RPMN, keďže uvedenie nepresného, eventuálne nepravdivého údaju sa vo svojich dôsledkoch rovná neuvedeniu tohto údaju vôbec. Z uvedených dôvodov rovnako ako súd prvej inštancie aj odvolací súd dospel k záveru, že posudzovanú zmluvu o úvere je treba považovať za zmluvu bezúročnú a bez poplatkov, preto považoval rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku o trovách konania za vecne správne. Odvolací súd s ohľadom na vyššie uvedené závery nepovažoval za potrebné zaoberať sa ďalšími dôvodmi uvedenými v žalobcom v podanom odvolaní, pretože vyššie spomínané nedostatky, ktorými zmluva o úvere trpí, majú za následok to, že túto zmluvu je treba považovať za zmluvu bezúročnú a bez poplatkov a to bez ohľadu na to, či bola alebo nebola správne vypočítaná RPMN, ktorú právny predchodca žalobcu v zmluve uviedol.

9. V odvolacom konaní bol úspešný žalovaný, ktorý by mal nárok na náhradu trov odvolacieho konania (§ 255 ods. 1 CSP). Keďže mu v tomto štádiu konania žiadne trovy nevznikli, odvolací súd rozhodol tak, že žalovanému nárok na ich náhradu nepriznal (§ 396 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP).

10. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).